

snitsindtægt, der er nok saa stor. Men at det skulde gælde de senere *Vintre*, kan man ikke have sagt til den højtærede Minister. Denne Vinter har været slem, den sidste Vinter var ret god, men den foregaaende Vinter var meget daarlig, og det er denne Vinter, altsaa de Vintermaaneder, jeg nævnte, som omfattes af den her omhandlede Lov. Jeg har ikke forlangt — selvfølgelig, det kan heller ikke fremgaa af mine Udtalelser den første Gang, jeg havde Ordet —, at den højtærede Minister skulde kunne afgive nogen særlig Erklæring om, hvor meget Fiskerne skulde faa for disse Maaneder. Jeg har henledt Opmærksomheden paa, at denne Sag endnu henstaar uafgjort, at de færøske Fiskere endnu venter paa en Afgørelse. Det er kun dette, jeg har sagt i al Uskyldighed, og det forekommer mig, at det maatte jeg ogsaa have Lov til at sige. Det har jeg heldigvis ogsaa faaet Lov til, og jeg kan ikke tænke mig, at der er nogen Grund for Ministeren til at afvise min Henstilling.

Justitsministeren (Zahle): Det er ikke ret længe siden, at det ærede Medlem (Samuelsen) fra denne Plads rejste dette Spørgsmaal, og jeg gav ham det Svar, som han nu refererede. Har det ærede Medlem Nødvendighed for at faa det suppleret? Vil det ærede Medlem høre paa, hvad jeg siger? Thi jeg vil anse det for overflødigt at tale til det ærede Medlem, hvis det ærede Medlem ikke har Tid til at høre. (Samuelsen: Jeg hører!). Ja, jeg blev lidt distraheret; naar det Medlem, som har spurgt mig om en Ting, ikke har Tid til at høre paa mit Svar, saa maa jeg anse det for tvivlsomt, om dette Medlem bryder sig om at faa noget Svar. Det ærede Medlem har nylig rejst dette Spørgsmaal og faaet mit Svar, nemlig at Forholdet skulde blive bedømt paa akkurat samme Maade, som det bliver overfor andre danske Fiskere, og det ved det ærede Medlem naturligvis ogsaa godt, at det bliver, og at jeg gentagne Gange har henvendt mig til det Udvalg, der er nedsat desangaaende, og har bedt det om efter sin bedste Evne at bedømme dette Forhold. Men at rejse en Diskussion desangaaende nu helt uden-

for Dagsordenen er saa mal à propos, som noget kan være.

Formanden: Folketingsmanden for Færøerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Samuelsen: Det glæder mig at høre, at den højtærede Minister gentagne Gange har henvendt sig til dem, der skulde træffe Afgørelse i denne Sag. Jeg hørte ganske vist før, at disse Personer ikke mener at have et saadant Kendskab til færøske Forhold, at de kan træffe denne Afgørelse. Men naar saa er, forekommer det mig, at de dog har nok saa let Adgang til at skaffe sig dette Kendskab, bl. a. ved at henvende sig til de færøske Rigsdagsmænd. Hvis der er Spørgsmaal, som de ikke har Kendskab til, forekommer det mig, at de med megen Nytte vilde kunne henvende sig til den færøske Landstingsmand og den færøske Folketingsmand, thi de to Personer maa dog forudsættes at have Kendskab til færøske Forhold. Det var ikke min Mening at rejse nogen Debat her. Jeg har kun henledt Ministerens Opmærksomhed paa denne Sag, og Ministeren kunde saa overordentlig godt have afsluttet Sagen med at sige: Jeg skal fremdeles skænke denne Sag Opmærksomhed.

Justitsministeren (Zahle): Dermed vilde det ærede Medlem (Samuelsen) slet ikke have været tilfreds. Hvis det var det, det ærede Medlem havde ønsket, saa havde han slet ikke rejst denne Forhandling; thi han ved meget godt, at jeg fremdeles har min Opmærksomhed henvendt paa dette, og at jeg følger de færøske Forhold med den yderste Opmærksomhed. Saa det er slet ikke det, det ærede Medlem vilde. Det ærede Medlem vilde drage lidt paa Fiskeri blandt Fiskerne.

Samuelsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Den Sag, der her tales om, ligger ganske vist, som Justitsministeren har nævnt, udenfor Dagsordenen. Det var jeg straks opmærksom paa. Jeg mente dog, at dette var noget ganske side-